

76.

Συμφωνητικὸν τῆς 5 Αὐγούστου 1711. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ. 10 σ. 67).

† 1811 Αὐγούστου 5. Τὴν σήμερον παρὼν εἰς τὸ παρὸν σωματικῶς ὁ μ(ισσέ)ρ Πανάγος Ματαράγκας¹⁾, ὁ ὁποῖος θεληματικὰ ρενουντζιάρει τοῦ παρόντος σ(ινιὸ)ρ Προκόπι Νίκλου, τοῦ μπάρμπα του, τὸ φροῦτο τοῦ ἀμπελίου, κείμενο στοῦ Σκανταλιοῦ, ὁποῦ τοῦ ἔδωσαν προικιὸ διὰ τὴν ἐφετινὴν ἐσοδείαν, ἡμπορῶντας περὶ ὁ αὐτὸς Πανάγος νὰ παίρνη τὸ φροῦτο τῶν ἐλαιῶν. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν εἰς ὑπόσχεσιν διὰ τὸ μαντενιμέντο ὡς ἄνωθεν καὶ βεβαιώνει εἰς μαρτυρίαν.

† Τζώρτζης κουδουμνῆς μαρτυρῶ καὶ ἀπογράφω διὰ τὸν ἄνωθεν Πανάγον.

† Προκόπης νίκλος βεβαιώνω.

77.

Ἀγορὰ ἐλπιζομένου πράγματος (καρπῶν) 26 Σεπτεμβρίου 1711.
Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ. 10 σ. 93).

† 1711 Σεπ(εμβρίου) 26²⁾. Τὴν σήμερον ὁ μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσις Νίκλος ἀποκόβει πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Δημήτρι Δρογγίτη τοῦ Γιάννη ἀπὸ τὸ χωρίον Μπανᾶτον τὲς ἐλιές ὁποῦ εὑρίσκεται νὰ ἔχη κείμενες εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον, εἰς τὸ ἄνωθεν σύνορον μέσα εἰς τὸ ἀμπέλι του καὶ σταφίδα του, ὅσες καὶ ἂν εἶναι διὰ τὴν ἐφετινὴν ἐσοδείαν τῆς λαδίας καὶ διὰ ἀποκοπὴν ἔμειναν ντακκόρδο νὰ δώσῃ ὁ ἄνωθεν Δρογγίτης πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον λάδι παστρικὸ λίτρες δώδεκα ἡμισυ, Νο 12^{1/2}, ἕως ὅλον τὸν Νοέμβριον, πρῶτον ἐρχόμενον, φέροντάς του το εἰς τὸ σπίτι, μαζώνοντας τὲς ἐλιές χωρὶς ζημίαν τῶν δένδρων, ὑπόσχοντας τὰ καλά του καὶ τὰ ἐξῆς διὰ τὴν κορρισπονσιὸν ποντουάλ τῆς ἀποκοπῆς καὶ διὰ κάθε δάννα, ὡς ἄνωθεν.

78.

Ἐγγόσεις τῆς 10 Δεκεμβρίου 1711. Νοτάριος Ἰω. Μάτσης (Β:βλ. 7. σ. 85).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1711 Δεκεμβρίου 10. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη κατέμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἡ παροῦσα καὶ σωματικὴ ἡ κυράτσα Σταμάτα Μανιάτισσα, χήρα τοῦ ποτὲ Νικήτα Μανιάτη³⁾, ἡ ὁποία ἔχει ἓνα

¹⁾ Οἶκογ. ἐν Ζακύνθῳ ἀπαντῶσα τῷ 1504 ἐν χωρ. Ρωμήρι. Ἐτέρα ἐν Ζακύνθῳ ἐκ Κεφαλληνίας τῷ 1653. *Μαρίνος Ματαράγκας* τοῦ Σπυρίδωνος μαρτυρεῖται ἐκ Κεφαλληνίας τῷ 1792. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 164. *Ματαραγκαῖκα* τά, τοπων. εἰς περιοχὴν χωρίου Τραγάκι.

²⁾ Σχετικὸν τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 72 ἔγγραφον.

³⁾ Τὸ ὄνομα *Νικήτας* εἶναι σύνηθες ἐν Μάνῃ, ἐνθα καὶ ἐπών. ἐξ αὐτοῦ τὸ *Νικητέας*

παιδί καὶ εἶναι μὲ τὸν παρόντα Γιάννη ντὲ Λιά Νίκλο, τὸ ὁποῖο παιδί της θέλει τοῦ αὐτοῦ Νίκλου ἓνα τζεκκίνι χρυσό, ὅπου τοῦ τὸ εἶχε δοσμένο διὰ χρεία του καὶ μὴν ἔχοντας τὸ μόδον νὰ τοῦ τὸ δώσῃ τὸ αὐτὸ τζεκκίνι τοῦ αὐτοῦ Νίκλου ἐμπαίνει ἢ ἄνωθεν μάννα του, ἢ κυράτσα Σταμάτα μὲ τὰ καλὰ της, νὰ δώσῃ τὸ αὐτὸ τζεκκίνι εἰς πᾶσα καλὴ ἀναζήτησι τοῦ αὐτοῦ Νίκλου, εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† τζώρτζης καρρίρης ¹⁾ μαρτυρῶ.

† τζώρτζης Κυβετὸς μαρτυρῶ.

79.

Πώλησις ἀκινήτου 16 Ἰανουαρίου 1712. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:6λ. 10 σ. 168).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1712 Γεναρίου 16. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παροῦσα σωματικῶς ἡ κυράτσα Καλίτσα, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Μιχάλη Νίκλου, ἡ ὁποία θεληματικῶς, κάνοντας καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους διαδόχους της, δίνει εἰς καθάριαν πούλησίαν πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Γιάννη Μακρῆ, τοῦ π(ο)τ(ἐ) Θεodorῆ ἀπὸ τὰ Γιάννινα καὶ κληρονόμων διαδόχων του, ἓνα κομμάτι ἀμπέλι μαῦρο, ὅπου εὐρίσκεται νὰ ἔχῃ κείμενον στὸ Καλαμάκι, τόπος βάκουος, ἀξιναρίων δέκα, ὅσο εἶναι καὶ εὐρίσκεται μέσα εἰς τὰ κονφίνια του μὲ ἐλιές, ποδάρια ὀκτώ, κορωνέϊκες τριγῦρο εἰς τὸ αὐτό. Πλησιάζει ἀπὸ τὸν Λ. ἀμπέλι τοῦ Σταμάτη Ρούσου, Π. ἀμπέλι τῆς π(ο)τ(ἐ) Στρούζαινας, Ο. ἀμπέλι τοῦ Προκόπι Νίκλου, ἀδελφὸς τῆς ἄνωθεν κυράτσας Καλίτσας καὶ ἀπὸ τὴν Τ. ἀμπέλι τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆ, φυλαζόμενα καὶ τὰ ἑξῆς, τὸ ὁποῖο ἀμπέλι εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ἀπαράτησε τῆς ἄνωθεν κυράτσας Καλίτσα ἢ π(ο)τ(ἐ) κυράτσα Ἀναστασοῦλλα, ἡ ἀδελφή της, συμβία τοῦ π(ο)τ(ἐ) Τζουάννε Ντζέν μὲ τὴν διαθήκην της καὶ ἔξεκβίροντας τὲς αὐθεντικὲς τερμινατζιόνες ἡξίωσαν κριτᾶδες τὸν εὐγ(ενῆ)

(ὁ υἱός, ὁ ἐκ τοῦ Νικήτα καταγόμενος). Τὸ ἐθνικὸν *Μαριάτης* ὡς ἐπώνυμον προκειμένου περὶ ἀτόμων καταγομένων ἐκ Μάνης ἀπαντᾷ ὅχι μόνον ἐν Ζακύνθῳ ἀλλὰ καὶ ἄλλαχού. Οὕτως ἐν Ὑδρᾷ ἀπαντοῦν τά: Ἀναγνώστης Παντελῆς *Μαριάτης* 1790, Παντελῆς τοῦ Νικόλα *Μαριάτη* 1792, Νικόλας Κοσμᾶ *Μαριάτη* (*Ἀρχεῖον Ὑδρας* 1 σ. 11, 16, 78) κ. ἄ. Ἐν Ἀθήναις ἀναφέρεται τῷ 1758 *Γιαννάκις Μαριάτης Ἀθηναῖος* (βλ. Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, *Μνημεῖα Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων* τόμ. 3 σ. 51), ἐπίσης ὡς ἐπών. *Μαριάτης* ἐν Σύρῳ (Α. ΔΡΑΚΑΚΗ, *Ἡ Σύρος ἐπὶ τουρκοκρατίας. Ἐρμούπολις* (1948) τόμ. 1. σ. 87), ἐν Κεφαλληνίᾳ (Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, *Γεωγραφία . . . Κεφαλληνίας. Ἐν Ἀθήναις* 1890 σ. 161)), ἐν Σκύρῳ (XII. 581γ σ. 16), ἐν Στερεᾷ Ἑλλάδι (XII 568, 168), ἐν Λογγᾷ Μεσσηνίας (XII 587 σ. 203) κ. ἄ. Ἐν Κερκύρᾳ καὶ χωρίον *Μαριατᾶδες*.

¹⁾ Πιθανῶς πρόκειται περὶ τῆς κατὰ τὸ 1765 μαρτυρουμένης ἐκ Ζακύνθου οἰκογ. ὑπὸ τὸ ἐπών. *Καρέρης*. Κατὰ τὸ ἔτος 1765 ἀναφέρεται Ἀντώνις Καρέρης. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, *ἐνθ' ἄνωτ.* σ. 156.

